

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Mihalciuc Roman xxx, născut la xxxxx,
domiciliat în mun. xxx, str-la xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.12.2018– 25.02.2019;

instanța de apel: 29.03.2019 – 20.11.2019;

instanța de recurs: 05.02.2020-15.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 25.02.2019, cauza fiind examinată conform dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Mihalciuc Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul pedepselor aplicate prin sentința în cauză și cea a Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14.09.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea acestei pedepse a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, inculpatul fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

În privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea în vigoare a sentinței.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Nicolaev Andrei, fiind dispusă încasarea în beneficiul ultimului din contul lui Mihalciuc Roman prejudiciul material în sumă de 450 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă depusă de partea civilă Lombard "Blago Group" SRL împotriva lui Mihalciuc Roman, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. În sentință, prima instanță a constatat că: Mihalciuc Roman, la data de 24.10.2018, în perioada de timp cuprinsă între orele 08.00 și 17.30, a pătruns prin ușa care era descuiată, în casa nr.27 amplasată pe stradela Slobozia-Nouă, municipiul Bălți, de unde pe ascuns a sustras un notebook de culoare neagră de model "Acer xxxx" cu numărul și seria xxxx cu încărcător la preț total de 6720 lei și o pereche de adidași de culoare neagră, cu inscripția "SPORT" la preț de 450 lei, după ce, cu cele sustrase, s-a eschivat de la fața locului, cauzând părții vătămate Nicolaev Andrei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7170 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Mihalciuc Roman, a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.c),d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către **procurorul în Procuratura Bălți, Cristina Cîrma** prin care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mihalciuc Roman să fie condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c),d) CP la doi ani închisoare, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la această pedeapsă să fie adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 14.09.2018, cu stabilirea față de inculpat a unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2.1. În motivarea cererii de apel, procurorul în Procuratura Bălți, Cristina Cîrma, a menționat că:

- instanța eronat a aplicat prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, la stabilirea pedepsei definitive față de inculpatul Mihalciuc Roman;

- instanța eronat a conchis că corectarea inculpatului Mihalciuc Roman poate avea loc fără a fi privat de libertate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, a fost admis apelul procurorului în Procuratura Bălți, Cristina Cîrma, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 25.02.2019, casată parțial sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Mihalciuc Roman a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c),d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. În temeiul art.85 alin.(1) CP, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin respectiva decizie s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14.09.2018, și a fost stabilită lui Mihalciuc Roman pedeapsa definitivă sub formă de

închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Mihalciuc Roman se ia sub arest imediat din sala de judecată, termenul de pedeapsă, urmându-i a fi calculat din 20.11.2019.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond cu privire la acțiunile civile și corpurile delictelor, au fost menținute.

3.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Mihalciuc Roman nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța de fond a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Mihalciuc Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c),d) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, sentința instanței de fond nu a fost contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Mihalciuc Roman, sentința fiind criticată doar în latura stabilirii pedepsei penale, apelantul considerând-o prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, fapta infracțională comisă, personalitatea inculpatului și urmările prejudiciabile ale acestora.

Instanța de apel a menționat că, prin sentința Judecătorei Bălți din 14.09.2018 Mihalciuc Roman a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani închisoare, în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an. Sustragerea bunurilor din domiciliul părții vătămate Nicolaev Andrei, a fost comis de către Mihalciuc Roman, la data de 24.10.2018, adică după pronunțarea sentinței Judecătorei Bălți din 14.09.2018 și până la executarea deplină a pedepsei stabilită prin respectivă. Astfel, cazului sunt aplicabile prevederile art.85 alin.(1) Cod penal în baza cărora și urmează a fi aplicată pedeapsa definitivă față de Mihalciuc Roman. În acest aspect invocările procurorului apelant și-au găsit deplină confirmare, prin respectiva decizie urmând a fi corectată eroarea admisă de către instanța de fond.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Mihalciuc Roman a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat, că în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 Cod penal, neluând în considerare și neapreciind în mod convenit împrejurările cazului ce se referă la fapta

infracțională, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere și urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a încălcat principiile individualizării pedepsei penale, or, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale incorporate de către legislator la art.61 Cod.

Instanța de apel a constatat că, Mihalciuc Roman a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni de furt, care este o infracțiune mai puțin gravă, comisă cu intenție și scop cupidant și care în calitate de pedeapsă prevede pedepse alternative, una dintre care este închisoarea, anume aceasta fiind unica de putere de a atinge scopul pedepsei.

Instanța de apel a stabilit că, inculpatul nu este la prima abatere de la legislația penală, respectiv, Mihalciuc Roman, prin sentința Judecătorei Bălți din 21.12.2016 a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la pedeapsa amenzii, care a fost achitată de inculpat.

Prin sentința Judecătorei Bălți din 16.03.2018, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b),c),d) CP, însă procesul penal a fost încetat în temeiul art.109 Cod penal.

Prin sentința Judecătorei Bălți din 14.09.2018 a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani închisoare, în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Instanța de apel a reținut că Mihalciuc Roman fiind anterior condamnat la diferite categorii de pedepse, inclusiv pentru comiterea infracțiunii similare, nu a pășit ferm pe calea corijării și a continuat lezarea valorilor sociale ocrotite de legea penală, astfel concluzionându-se că pentru fapta comisă inculpatul urmează să ispășească real pedeapsa închisorii, categoria acestei pedepse fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului, care nu și-a făcut concluzii corespunzătoare din anterioarele condamnări, a continuat activitatea sa criminală, săvârșind din nou infracțiuni.

Instanța de apel a notat că, pedeapsa stabilită de instanța de fond nu și va atinge scopul scontat, reieșind și din faptul că deși prin sentință i-a fost stabilită perioada de probațiune, Mihalciuc Roman, la momentul soluționării apelului se afla în arest în baza actului judecătoresc emis pe o altă cauză penală, dând dovadă încă odată despre neglijarea prohibițiilor impuse de legea penală.

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea comisă de Mihalciuc Roman, instanța de apel a luat în considerație, că inculpatul s-a căit sincer în cele săvârșite, a recunoscut vina și la solicitarea sa examinarea cauzei a avut

loc în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, fapt ce determină micșorarea cu 1/3 a limitelor pedepsei sub formă de închisoare.

Instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv la pedeapsa sub formă de închisoare cu executare condiționată, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale. La locul de trai nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

Instanța de apel a constatat că, este echitabil cuantumul pedepsei stabilit prin sentință lui Mihalciuc Roman în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal – 2 ani închisoare. Iar prin prisma art.85 alin.(1) CP, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie îi va adăuga pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Bălți din 14.09.2018, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a considerat că, va fi justificată aplicarea față de Mihalciuc Roman a pedepsei sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia, apreciind respectiva pedeapsă ca fiind unica ce ar putea să atingă scopurile expuse de legislator în art.61 Cod penal, astfel pedeapsa stabilită în așa mod inculpatului Mihalciuc Roman este proporțională faptei comise de către acesta, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului.

Instanța de apel a notat că, anume stabilirea unei pedepse cu executarea reală va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea lui Mihalciuc Roman în condiții neprivative de libertate este imposibilă.

Instanța de apel a respins ca nefondate solicitările inculpatului înaintate prin cererea nr.12547 din 13.09.2019 cu privire la liberarea de răspunderea penală în temeiul art.89 alin.(2) lit.b¹),c) Cod penal, or, Mihalciuc Roman nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru comiterea infracțiunilor, iar la moment având statut de inculpat și nu de condamnat, sentința de condamnare nefiind definitivă.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care fără a invoca vreun temei prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019 și menținerea sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 25 februarie 2019.

4.1 În motivarea cererii de recurs avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, a invocat că:

- inculpatul fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal, a recunoscut pe deplin învinuirea adusă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recuperat parțial prejudiciul părții vătămate;

- instanța de judecată, la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante a cauzei penale cât și datele caracteristice ce îl caracterizează pe inculpat.

5. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

În prezenta speță, reieșind din conținutul recursului declarat se atestă, că autorul acestuia critică pedeapsa stabilită inculpatului Mihalciuc Roman, ca fiind prea aspră, invocând că instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și datele care îl caracterizează pe inculpat.

Analizând legalitatea hotărârii atacate în cumul cu circumstanțele și materialele cauzei, și raportate la norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecății.

În contextul expus, Colegiul penal învederează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Drept urmare, Colegiul penal precizează, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În sensul expus, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență art. 61, 75, 90 Cod penal. Pedeapsa inculpatului fiind echitabilă, legală și corect individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod.

Totodată, cu referire la motivele invocate de către recurent cu privire la severitatea pedepsei stabilite de instanța de apel, menționând și faptul că instanța a ignorat circumstanțele cauzei precum și prevederile art. 75-78 Cod penal, Colegiul penal a stabilit că instanța de apel a pus corect în aplicare criteriile de individualizare a pedepsei reținute în privința inculpatului și-a motivat soluția asupra mărimii acesteia în limita prevederilor legale relevante.

În acest sens, ținând cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise, prevăzută de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, de personalitatea făptașului, statuând și apreciind faptul că, corijarea și reeducarea lui a-r fi posibilă doar prin izolarea de societate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, această pedeapsa fiind una echitabilă faptei comise, precum și atitudinea inculpatului față de cele comise, Colegiul penal consideră că sancțiunea aplicată corespunde scopului pedepsei penale și este individualizată corespunzător cerințelor legale.

În consecință, Colegiul penal apreciază că argumentele descrise în cererea de recurs ordinar privind dezacordul cu individualizarea pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat suficient soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, din care considerente Colegiul penal va dispune inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Mihalciuc Roman xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena